

Za cíl práce jsem si vytyčila podání komplexního výkladu daného tématu, objasnění vlastních důvodů existence institutu kolektivní správy, vyložení toho, kdo jsou ony organizace spravující autorská práva a na jakém principu fungují. V předkládané práci se rovněž zaměřuji právě na zmíněné kritické ohlasy, jež můžeme slyšet v jakékoliv společenské diskusi na téma kolektivní správy, a zabývám se tím, nakolik jsou tyto výtky oprávněné. Jako každý jiný právní institut, i správa autorských práv a potažmo práv souvisejících s právem autorským, nestagnuje, nýbrž se v průběhu času vyvíjí a přizpůsobuje společenským změnám, snaží se vylepšovat. Již ze své podstaty nemůže být tento systém správy práv nikdy absolutně spravedlivý. To po něm žádat nelze. V průběhu psaní práce jsem ovšem dospěla k názoru, že přece jen existuje pár dílčích prvků, které si vylepšení žádají, aby se tento institut stal maximálně prospěšným jak pro nositele práv, tak pro uživatele. Z toho důvodu si i já dovoluji v části práce týkající se platné právní úpravy v České republice nastolit vlastní, leckdy kritický pohled na určité oblasti fungování kolektivní správy.

Diplomovou práci jsem z formálního hlediska rozdělila na tři hlavní části. První z nich je věnována obecné problematice kolektivní správy, dalo by se říci globálnímu pohledu na ni, v jejím rámci se zabývám možnými modely kolektivní správy, věnuji se tomu, která z práv bývají vůbec kolektivně spravována. Tato část obsahuje rovněž popis historického vývoje kolektivní správy, jak na úrovni celosvětové, tak i na našem území. Druhá část se zaměřuje na současnou úpravu kolektivní správy v České republice. V závěrečné třetí části bych ráda nastínila aktuálně diskutované otázky tohoto právní institutu, perspektivy jeho možného vývoje, zejména pak na poli Evropské unie navrhovanou směrnicí, jež by upravila kolektivní přeshraniční správu autorských práv a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby a také připravovanou novelu autorského zákona, jenž se dotýká právě otázek spjatých s kolektivní správou. V závěru pak bude obsaženo shrnutí mého pohledu na systém kolektivní správy.

Jednotlivé dílčí aspekty by jistě zasloužily podrobnějšího rozpracování. Organizací spravujících kolektivně práva máme již v České republice šest a nepochybně by bylo zajímavé podívat se na fungování jedné z nich podrobněji. Z důvodu omezení daného rozsahem práce jsem se ale zaměřila na výklad obecný ve snaze postihnout všechna základní témata institutu kolektivní správy.

Ten sám je v české odborné literatuře poměrně málo zpracován a pokud ano, povětšinou vychází z nyní již neplatného zákona č. 237/1995 Sb., o hromadné správě autorských práv. I z toho důvodu jsem podklady čerpala rovněž z cizojazyčné literatury. Informace jsem získávala nejen četbou knih, ale pracovala jsem i s odbornými články, úvahami a v neposlední řadě s dokumenty jednotlivých kolektivních správců. Na tomto místě bych ráda poděkovala paní JUDr. Alexandře Wünschové Pujmanové za podnětné myšlenky při zpracovávání této práce. Zdrojem informací pro mne bylo i absolvování týdenní „stáže“ v právním oddělení společnosti Intergram.